

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4667/2021
07.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Бенић, адвокат из ..., против тужене „Комерцијалне банке“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 469/21 од 18.03.2021. године, у седници већа одржаној 07.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 469/21 од 18.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 469/21 од 18.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 469/21 од 18.03.2021. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 1226/19 од 19.10.2020. године, којом је утврђено да је ништава одредба члана 8. Уговора о кредиту за куповину моторног возила на основу уплате учешћа закљученог 15.10.2007. године између парничних странака, обавезана тужена да тужиоцу, на име стицања без основа, исплати износ од 6.600,00 динара, са законском затезном каматом од 16.10.2007. године до исплате као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 56.742,77 динара, са законском затезном каматом од извршности поступка до исплате. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду жалбених трошкова.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као

изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом утврђена је ништавост одредбе уговора о кредиту којом је предвиђено право тужене банке да од тужиоца, као корисника кредита, наплати трошкове обраде кредита и пуштања кредита у течај у процентуалном износу у односу на износ одобреног кредита и обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ који му је по овом основу по исплати средстава кредита наплатила, са законском затезном каматом од дана стицања без основа до исплате. Ово због тога што банка није доказала да је у предговорној фази упознала тужиоца са врстом и висином трошкова кредита, односно банка није доказала да је тужиоцу доставила понуду која је садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита (висину и начин наплате).

Нижестепени судови су, на основу утврђеног чињеничног стања, донели одлуку у складу са правним ставом, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, допуњеног на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 05.07.2019. године. Првостепена пресуда донета је 19.10.2020. године. Другостепена пресуда донета је 18.03.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 6.600,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић